

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 2/2021

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci, pomaly nás opúšťajú horúce dni a nastupuje chladnejšia jeseň. Naša krajina okrem tretej vlny koronavírusu očakáva v tomto čase vzácnu návštevu - Sv. Otca Františka. Je veľmi sympatické, že si vybral našu krajinu a prijal takto pozvanie našich predstaviteľov

štátu tak cirkevných, ako aj štátnych. Sv. Otec František je nositeľom pokoja. Vyniká svojou jednoduchosťou navonok ako aj vnútorne, čo cítiť z jeho úprimných slov. Znižuje sa k biednym tak, ako to robil kedysi Pán Ježiš. Meno pápeža si vybral podľa sv. Františka z Assisi. Ten okrem iného opustil komfort svojej bohatej rodiny, založil žobravú rehoľu a priniesol obnovu do Cirkvi cez obnovu svojej duše. A k tomu sme povolani všetci. K tomu

nás vyzýva aj Sv. Otec cez svoje príhovory. Byť podobný Kristovi. Mať zmýšľanie Božie, ako to povedal pán Ježiš Petrovi - choď mi z cesty, nemáš zmysel pre Božie veci len pre ľudské. Prajem sám sebe ako aj vám, aby sa nám darilo pozerat na svet a ľudí Božimi očami a tým mať v srdci aj Boží pokoj.

Marián Vivodík, farár

Svätí archanjeli Michal, Gabriel a Rafael

Medzi cirkevné sviatky v obci Jaslovské Bohunice patria oslavy nášho patróna - sv. Michala archanjela, tzv. hody. Olejomalba nášho ochrancu, sv. Michala, je zobrazená na hlavnom, pseudogotickom, oltári vo farskom Kostole sv. Michala archanjela, ktorému je zasvätený, a je dielom maliara Weszelého z roku 1871. Katolícka cirkev slávi v stredu 29. septembra sviatok troch svätých archanjelov Michala, Gabriela a Rafaela.

Tento rok sa budú sláviť slávnostné sv. omše vo farskom Kostole sv. Michala archanjela v Jaslovských Bohuniciach dopredu aj kvôli možným opatreniam, t. j. v nedeľu 26. septembra o 7.30 a 10.30 hod.

Sväté Písmo prideluje titul archanjel - hlavný anjel - iba Michalovi. Katolícka tradícia v zmysle Zjavenia svätého apoštola Jána a Knihy Tobiaš tento titul postupne rozšírila na ďalších duchov. V staroveku sa učilo o štyroch archanjeloch: Michal (Vítaz), Gabriel (Posol), Rafael (Lekár) a Uriel (Silný spoločník). V stredoveku sa hovorilo až o siedmich archanjeloch: Michal, Gabriel, Rafael, Uriel, Jehudiel (Odmeňovateľ), Barachiel (Pomocník), Sealthiel (Príhovorca). V počte sedem bola ukrytá symbolika - vyváženie siedmich hlavných hriechov. V novoveku sa podľa troch osobných mien z Písma učilo len o troch archanjeloch: Michal, Gabriel a Rafael.

Sv. Michal je považovaný za ochrancu cirkvi už od apoštolských čias.

Michal (Michael) znamená v hebrejskej reči otázku: „Kto je ako Boh?“ Je to akýsi druh bojového výkriku, s ktorým vodca nebeského vojska porážal Božieho odporcu - Lucifera a jeho anjelov. Východný obrad, ale aj západná cirkev mu pripisuje titul „Knieža nebeského vojska“. Podľa Sv. písma zvíťazil nad diablom a jeho anjeli. Meno sv. Michal sa niekoľkokrát spomína v Biblii.

Prvýkrát je to v Knihe proroka Daniela v 10. kapitole, keď sa Danielovi zjavil anjel a okrem iného mu povedal: „Knieža Perzského kráľovstva stálo proti mne dvadsaťjeden dní a, hľa, Michal, jedno z prvých kniežat, prišlo mi na pomoc... A teraz sa vrátim bojovať s perzským kniežatom. Len čo vyťahnem, už prichádza knieža grécke; a niet jediného, kto by mi proti

nim pomáhal, okrem Michala, vášho kniežata.“ Druhýkrát sa spomína tiež v Knihe Danielovej v 12. kapitole ako osobitný ochranca vyvolaného národa: „V tom čase povstane Michal, veľké knieža, čo stojí nad synmi tvojho národa.“ Tretíkrát ho sv. apoštol Júda spomína v 9. verši svojho listu: „Keď sa archanjel Michal v rozhovore s diablom prel o Mojžišovo telo, neodvážil sa vyniesť rúhavý výrok, ale povedal: „Nech tá

sv. Michal archanjel

Pán potrestá.“ Je to narážka na starú židovskú tradíciu dialógu medzi archanjelom Michalom a satanom o Mojžišovo telo, ktorá sa nachádza v apokryfnom spise Nanebovzatie Mojžiša. Podľa nej archanjel Michal ukryl Mojžišov hrob. Satan ho odhalil a chcel zviest židovský národ na hriech tým, že by sa Mojžišovi začali klaňať ako svojmu hrdinovi. Podľa ďalšieho apokryfného spisu Zjavenie Mojžiša sv. Michal

strážil telo prvej ženy Evy. Po štvrtýkrát sa meno sv. Michala spomína v Knihe Zjavenia apoštola Jána (Apokalypse): „Na nebi sa strhol boj: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi. Bojoval drak i jeho anjeli, ale neobstáli a už nebolo pre nich miesto v nebi.“ Sv. Ján hovorí o konci sveta, no spomína pritom aj začiatok čias.

Na základe týchto pasáží zo Sv. písma dala kresťanská tradícia sv. Michalovi štyri úrady:

- bojovať proti satanovi a jeho druhom,
- zachraňovať duše veriacich z moci Satana, osobitne v hodine smrti,
- ochraňovať Boží ľud - Židov v Starom zákone, kresťanov a Cirkev v Novom zákone,
- sprevádzať duše ľudí zo sveta pred Boží súd.

Sv. Gabriel - po hebrejsky „Božia sila“.

Je patrónom pracovníkov v komunikačných technológiách.

O Gabrielovi hovorí Biblia podobne ako o Michalovi, štyrikrát. Prvýkrát sa objavuje v Starom zákone v prorockých Danieli. Zvestoval Danielovi proctvo sedemdesiatich týždňov. Jeho meno sa objavuje aj v apokryfnej knihe Henocha. Gabriel zvestoval Zachariášovi, že sa mu narodí syn Ján (Krstiteľ), predchodca Ježiša Krista. Takisto zvestoval Panne Márii, že počne z Ducha Svätého a porodí Boha, Syna Najvyššieho a Spasiteľa sveta.

Sv. Rafael - po hebrejsky „Boží liek“.

Je patrónom chorých, slepcov, pútnikov, cestujúcich, námorníkov, vystaňovalcov, lekárníkov, pokrývačov, baníkov, proti očným chorobám a moru.

Rafael sa spomína len v starozákonnej Knihe Tobiaš. V ľudskej podobe s menom Azariáš sprevádza mladého Tobiaša a stará sa o neho (745-722 pr. Kr.). Chránil ho a jeho rodinu pred mnohými nebezpečnými udalosťami. Oslobodil od zlého ducha manželku Tobiaša Sáru a uzdravil slepého otca Tobiaša. Obe uzdravenia sa udiali za pomoci mladého Tobiaša. Bolo teda vhodné, aby sa ten, ktorý bol poslaný liečiť, nazýval „Boží liek“.

zdroj: www.zivotopisysvatych.sk
spracovala: Jana Čápková

SPOMÍNAME NA VDP. VILIAMA JABLONICKÉHO

V tomto čísle si chceme zaspomínať na rodáka z Jaslovských Bohunic, kňaza Viliama Jablonického. Dňa 9. marca 2021 uplynulo 20 rokov od jeho úmrtia (1920 - 2001).

Vdp. Viliam Jablonický, SDB (salezián Don Bosca), sa narodil 20. októbra 1920 v Jaslovciach (dnes súčasť Jaslovských Bohunic) ako tretie z celkom trinástich detí rodičom Jánovi a Anne, rodenej Polakovičovej. Časť detstva prežil u starých rodičov z matkinej strany. Po skončení šiestej triedy ľudovej školy ho otec prihlásil študovať do Ústavu saleziánov spoločnosti Don Bosca v Šaštíne. Tu si vykonal aspi-rantát a následne v rokoch 1934 - 1938 stredoškolské štúdiá na Verejnom československom gymnáziu Rádu sv. Františka v Malackách. V roku 1938 nastúpil do saleziánskeho noviciátu vo Svätom Beňadiku nad Hronom. Po roku, 16. augusta 1939, ho ukončil zložením prvých rehoľných sľubov. Následne pokračoval v gymnaziálnych štúdiách v Trnave, ktoré ukončil v roku 1942 maturitou na štátnom gymnáziu v Kláštore pod Znievom.

Už počas štúdií sa u neho prejavil športový, divadelný a hudobný talent, čo ako mladý salezián plne využíval pri práci s deťmi a mládežou. V rokoch 1941-1943 pôsobil ako výchovný asistent v komunite saleziánov v ústave Spoločnosti Don Bosca v Trnave na Kopánke, kde viedol a vychoval veľa chlapcov z tamojšej dychovej hudby saleziánskych oratoriánov a viedol aj divadelný krúžok. Roky 1944 - 1945 prežil ako asistent v ústave saleziánov v Žiline a 10. augusta zložil doživotné sľuby.

Ako 25-ročný nastúpil na štúdium teológie do novozriadeného saleziánskeho ústavu vo Svätom Kríži nad Hronom (terajší Žiar nad Hronom). Tam ho banskobystrický biskup Andrej Škrábik na sviatok sv. Petra a Pavla, 29. júna 1949, vysvätil za kňaza. Primičnú sv. omšu vysluhoval v nedeľu 3. júla 1949 v rodisku v Jaslovských Bohunicach. Starostlivou prípravou celej rodiny ako aj mnohých občanov sa tento

deň stal sviatkom celej dediny. Po vysviacke nastúpil ako novokňaz do ústavu Spoločnosti don Bosca - saleziánov do Bratislavy - Trnávky. Tu pôsobil ako pedagóg pri výchove tamojšej mládeže až do 13. apríla 1950, keď ho zastihla barbarská noc.

V noci z 13. na 14. apríla 1950 v rámci tzv. akcie K, známej pod menom barbarská noc, namierenej proti mužským rehoľiam, násilne a hrubým spôsobom vtrhli ozbrojení milicionári a Štátna bezpečnosť (ŠtB) a všetkých obyvateľov ústavu spolu s Donom Jablonickým odvliekli do sústredného predbežného tábora v Šaštíne. Odtiaľ boli tajne v noci 14. apríla 1950 prevezení do ďalšieho sústredného tábora v Podolínci (okr. Stará Ľubovňa) spolu s ostatnými rehoľami, kde boli internovaní a strážení do 27. novembra 1951 a odtiaľ postupne prevezení do rôznych miest v bývalej ČSR. Počas barbarskej noci boli zásahom komunistickej moci všetky rehole vo vtedajšom Československu zlikvidované.

Po roku 1951 bola jeho kňazská a saleziánska služba navonok obmedzená. Pracoval ako radový zamestnanec v rôznych civilných zamestnaniach. Základnú vojenskú službu absolvoval v práporoch PTP (pomocné technické prápory) v Oseku u Duchcova v severných Čechách, kde pracoval ako robotník pri výrobe šamotových a kameninových rúr, používaných pri kanalizácii. (PTP boli pracovné útvary Československej ľudovej armády, v ktorých boli zhromažďovaní občania tzv. politicky nespohľadliví a využívaní na ťažké a nebezpečné práce. Ich vznik bol v rozpore s viacerými medzinárodnými konvenciami, najmä dohodou o nútennej a povinnej práci). Potom ho 27. apríla 1953 presunuli do Želiva pri Humpolci, kde pracoval až do 3. apríla 1956 ako lesný robot-

ník a následne v Králikoch na severnej Morave ako kočiš až do rozpustenia „kňazských táborov“ v roku 1960.

Po návrate do civilného života v rokoch 1960 - 1962 sa zamestnal v Bratislave v Technických službách ako skladník. ŠtB ho stále sledovala, a tak sa znovu dostal na nútené práce do baní v Ostravsko-karvinskom revíre v Petřvalde „Důl Júliusa Fučíka“, kde pracoval ako údržbár do r. 1966. Potom sa znovu vrátil do Bratislavy za skladového pracovníka, kde zotrval do 31. mája 1968. Následne od 3. júna 1968 pracoval na Pozemných stavbách - Stavomontážach v Bratislave.

Obdobie Pražskej jari v roku 1968 mu prinieslo úľavu a mohol nastúpiť do riadnej kňazskej služby. Dňa 23. januára 1969 sa stal správcom farnosti v Trnave na Kopánke v pôvodnom saleziánskom ústave. Ako mladý salezián asistent sa opäť intenzívne venoval práci s mladými prostredníctvom športu, hudby a spevu. Bolo to však proti vôli vtedajšieho režimu. „Jablonický urobil viac práce ako 20 učiteľov na novej škole oproti ústavu,“ vyjadril sa predstaviteľ vtedajšieho Okresného národného výboru v Trnave a dosiahol jeho presunutie. Dňa 1. apríla 1971 bol preložený do Topoľčian, kde pôsobil ako kaplán do 31. decembra 1973. Následne bol do 15. augusta 1988 správcom farnosti v Šišove (okr. Bánovce nad Bebravou). Odtiaľ ho preložili do Dolných Orešian, kde pôsobil do konca roku 1994. Od 1. januára 1995 až do konca svojho života, 9. marca 2001, bol farárom v Dolnej Krupěj.

Vdp. Viliam Jablonický bol veľkým ctiteľom Panny Márie. Svoj hlboký a úprimný vzťah k Panne Márii vyjadril vo vlastných básňach na každý deň mája, ktoré prednášal počas pôsobenia vo farskom kostole v Dolnej Krupěj. Často hovorieval: „My kňazi nesmieme byť lakomí. Učme sa každého prijímať na fare a potešiť ho maličkosťou.“ A podľa toho aj žil. S úctou a láskou spomínal na saleziánov, ktorí mu dali dobré základy pre život, z ktorých mnohé zachovával až do smrti.

Pri príležitosti 50 rokov od kňazskej vysviacky dňa 3. júla 1999 celebroid slávnostnú sv. omšu jubilant Viliam Jablonický za prítomnosti viacerých kňazov v rodisku vo farskom Kostole sv. Michala archanjela v Jaslovských Bohunicach. Niektorí pamätníci si možno spomenú na túto slávnostnú udalosť a sprievod jubilanta od rodičovského domu v Jaslovciach ku kostolu.

V posledných rokoch svojho života ťažko ochorel, svoje zdravotné problémy však nedával najavo. Nadalej pracoval a hrával stolný tenis až do posledných dní, kým ho nepreviezli do nemocnice v Trnave. Tam posilnený sviatosťou chorých zomrel v požehnanom veku 80 rokov života, v 62. roku rehoľného a 52. roku kňazského života dňa 9. marca 2001. Pochovaný bol 14. marca 2001 v Jaslovských Bohunicach na cintoríne v Jaslovciach.

V. Jablonický v reverende a jeho mladí muzikanti pred bazilikou v Šaštíne (1944)

50. výročie od primícií - vpravo jubilant V. Jablonický pred rodným domom, v poradí zľava vnučka brata Jána - Veronika (prednáša vinš), mladší brat Ján, sestra jubilanta Ernestína a nevesta jubilantovho strýka Anna.

Vdp. Viliam Jablonický rozdával radosť, lásku, nádej, svoj čas obetoval tým, ktorí ho v čase núdze potrebovali. Vedel ľudí obohatiť dobrotou, srdečnosťou a duchovnou pohodou. Dokázal zblížiť človeka s Bohom. Mal veľmi dobrý vzťah k mladým, prilákal ich na sv. omše. Spájal deti, mládež, farníkov aj cez stolný tenis, futbal, spev, stretnutia na fare, organizoval výlety na bicykloch. No cesta, ktorou kráčal, nebola ľahká. Viera mu pomáhala zdolať prekážky, ktoré mu kládli z rôznych strán. Žil s ružencom v ruke, športom a hudbou tak, že dával príklad veriacim. Celý svoj život zasvätil Bohu.

Spomienka na nášho rodáka vdp. Viliam Jablonického zostane nezmazateľná v našich srdciach.

Ďakujem rodine Ing. Pavla Jablonického za poskytnutie fotografií a informácií.

zdroj: časopis Don Bosco dnes
spracovala: Jana Čápková

Sviatosť birmovania v našej obci

V nedeľu 29. augusta vo farskom Kostole sv. Michala archanjela sa konala slávnosť birmovania. Po niekoľkomesačných prípravách sa nakoniec 32 dievčat a chlapcov dočkalo slávnostnej omše. Džínsy a tričky vymenili za sviatočný odev, ktorý bol doplnený červenými stuhami s menami birmovných patrónov, ktorých si sami zvolili za svätých orodovníkov. Samotný akt birmovania prišiel vykonať pán arcibiskup Mons. Ján Orosch, skrze ktorého naše deti prijali dary Ducha Svätého. My, rodičia, sme so slzami v očiach „odprevádzali“ skoro dospelých kresťanov s túžbou v srdci, že budú posilnení Duchom Svätým a sviatosťami, budú naozaj požehnaním a

iskrou pre našu farnosť. A s priáním, aby náš pán farár bol na nich hrdý tak, ako sme aj my. Za túto nedeľnú slávnosť a jej požehnanú atmosféru ako i za celú prípravu našich detí z hĺbky srdca ďakujeme vdp. Mariánovi Vivodíkovi a animátorom, ktorí obetavo a hlavne trpezlivo viedli a vyučovali mladých adeptov. Vďaka patrí aj spevokolu, ktorý nádhernými piesňami spestril sv. omšu. Veríme, že Duch Svätý je silou, ktorá pomáha mladým dozrievať, aby sme sa my, rodičia, dočkali naplnenia nádejí, ktoré do nich vkladáme. Drahý náš pán farár, vďaka za všetko!

Miroslava Remenárová
foto: Rastislav Prítrský

Prvé sväté prijímanie

„Ježiš, Ježiš, príď ku mne, ó, jak túžim po tebe!
Tys najdrahší priateľ môj, príď do srdca, Ježiš môj!“

S láskou a vďakou spomíname na sviatočný deň, keď naše deti po prvýkrát prijali Eucharistiu do svojho čistého srdca. V bielych rúchach a so sviecou v ruke nám v úprimnej detskej dôvere ukázali svoju lásku k Pánu Ježišovi. Sprítomnili najkrajšie chvíle Božích detí, ktoré túžia po priateľstve s Ježišom. Koľko dobra bolo zasiate do ich srdiečok, toľko dobra dokážu teraz spolu s Ním urobiť.

Ďakujeme všetkým veriacim našej farnosti, ktorí sa modlili a prosili za naše prvoprijímajúce deti. Ďakujeme duchovnému otcovi Mariánovi za nádhernú slávnosť a všetkým, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomáhali.

„Poteš srdce, zažeň žiaľ, oheň lásky v ňom rozpál,
moja láska teba zve: Ježiš, Ježiš, príď ku mne!“

Laura Tökölyová
foto: multivideo.sk

Farský tábor - Zliechov 2021

Nezáleží na tom, koľko krát sme na farskom tábore boli, ale koľko krát sme sa naň tešili. A tešili sme sa každým rokom viac a viac. Sme radi, že sa aj tento rok mohol tábor uskutočniť. Opäť sa jeho organizátori prekonali a našli pre nás ďalšie krásne miesto, kde sme mohli stráviť super týždeň. Tento rok sme boli v Zliechove medzi Strážovskými vrchmi. Začiatkom týždňa sme sa vybrali na Strážov. A myslím, že si deti zaslúžia veľkú pochvalu za tento úspešne vyšliapaný vrch. Nebola to však jediná turistika. Každý deň nás čakalo množstvo aktivít. Rozdelili sme sa na starších a mladších, užívali si všetky spoločné aktivity, nechýbal ani ping-pong, či stolný futbal, každý z nás sa skvele

bavil. Pohodlné sedačky a kreslá nás často lákali na oddych. No okrem fyzického oddychu sme mali možnosť zažiť krásu večerných modlitieb, spoločné slávenie sv. omše a piesňami oslavovať nášho Pána.

Za všetky nádherné táborové dni, radostné a nezabudnuteľné zážitky ďakujeme všetkým animátorom, ktorí sa o nás s láskou starali. Kňazom M. Vivodíkovi a M. Bosému patrí za ich obetavosť, starostlivosť a láskavosť rovnako veľká vďaka (o trochu väčšia). Prítomnosť kňaza medzi deťmi a mladými je nenahraditeľná, preto vám veľmi ďakujeme za váš čas, ktorý ste nám darovali.

Anna Mária Tökölyová

Vrch Strážov

foto: Marián Vivodík

SVIATOK sv. Cyrila a Metoda

V pondelok, 5. júla 2021 na sviatok sv. Cyrila a Metoda sme opäť mohli prežiť svätú omšu v prírode, v parku pri amfiteátri.

Ďakujeme speváckemu zboru, starostke obce a všetkým, ktorí sa pričínili o slávnostný priebeh. Taktiež ďakujeme Jednote dôchodcov za pohostenie po slávnosti.

Text a foto: Marián Vivodík

sv. Cyril a Metod - Kostol sv. Michala archanjela v Jasl. Bohuniciach

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár.
Členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čižinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová.